

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 63/20

Luksemburg, 28 maja 2020 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawach C-620/18 Węgry / Parlament i Rada oraz C-626/18 Polska / Parlament i Rada

Rzecznik generalny Campos Sánchez-Bordona zaproponował, by Trybunał oddalił wniesione przez Węgry i Polskę skargi o stwierdzenie nieważności dyrektywy wzmacniającej prawa pracowników delegowanych

Prawodawca Unii, w świetle rozwoju rynków pracy Unii po kolejnych rozszerzeniach oraz w następstwie kryzysu gospodarczego z roku 2008, mógł dokonać ponownej oceny interesów przedsiębiorstw korzystających ze swobody świadczenia usług i interesów ich pracowników delegowanych

W 2018 r. prawodawca Unii przyjął dyrektywę¹ (zwaną dalej „dyrektywą zmieniającą”), w drodze której zmienił dyrektywę 96/71/WE dotyczącą delegowania pracowników (zwaną dalej „dyrektywą 96/71”)² w celu zapewnienia im wyższego stopnia ochrony między innymi w odniesieniu do ich wynagrodzenia i praw socjalnych i pracowniczych. Zgodnie z dyrektywą zmieniającą te aspekty warunków pracy pracowników delegowanych powinny być co do zasady zgodne z przepisami mającymi zastosowanie w przyjmującym państwie członkowskim, to znaczy w państwie, do którego pracownicy zostali delegowani.

Z drugiej strony, w przypadku delegowania pracowników na okres przekraczający 12 miesięcy (lub wyjątkowo 18 miesięcy) dyrektywa zmieniająca wprowadza wymóg stosowania do tych pracowników praktycznie takich samych warunków pracy i zatrudnienia, jakie mają zastosowanie do pracowników w państwie przyjmującym.

Węgry i Polska wniosły do Trybunału skargi o stwierdzenie nieważności dyrektywy zmieniającej w całości lub stwierdzenie jej częściowej nieważności. Niemcy, Francja, Niderlandy, Szwecja (jedynie w sprawie C-626/18) i Komisja przystąpiły do postępowań w charakterze interwenientów popierających żądania Parlamentu i Rady.

W przedłożonej dzisiaj opinii rzecznik generalny Manuel Campos Sánchez-Bordona, po pierwsze, stwierdził, że **dyrektywa zmieniająca została przyjęta w oparciu o właściwą podstawę prawną**. W tym kontekście rzecznik generalny podkreślił, że podobnie jak dyrektywa 96/71, dyrektywa zmieniająca służy realizacji dwojakiego celu: z jednej strony, zapewnieniu przedsiębiorstwom możliwości transnarodowego świadczenia usług z wykorzystaniem pracowników z państwa, w którym przedsiębiorstwa te mają siedzibę, z drugiej strony, ochronie praw pracowników delegowanych i uniemożliwieniu nieuczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami wynikającej z odmiennego poziomu ochrony w państwach członkowskich.

Rzecznik generalny wskazał, że większość przepisów dyrektywy zmieniającej dotyczy w szczególności ochrony pracowników delegowanych, co jest uzasadnione, ponieważ **prawodawca Unii uznał za niezbędne dokonanie pod tym względem zmiany dyrektywy 96/71 wobec rozwoju rynków pracy Unii po kolejnych rozszerzeniach oraz w następstwie kryzysu gospodarczego z roku 2008**. Rzecznik generalny podkreślił, że przyjmując przepisy

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/957 z dnia 28 czerwca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 96/71/WE dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 2018, L 173, s. 16).

² Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997, L 18, s. 1).

harmonizujące, takie jak dyrektywa 96/71, prawodawca Unii nie może zostać pozbawiony możliwości dostosowania tego aktu do późniejszych zmian okoliczności lub do rozwoju sytuacji.

Ponadto zdaniem rzecznika generalnego, fakt, że dyrektywa zmieniająca koncentruje się głównie na ochronie pracowników delegowanych, nie oznacza, że powinna być przyjęta na podstawie art. 153 TFUE dotyczącego niektórych aspektów polityki społecznej Unii. W tym względzie przypomniał on, że akt zmieniający wcześniej istniejący akt zazwyczaj ma tę samą podstawę prawną co zmienione uregulowanie. Artykuł 53 ust. 1 i art. 62 TFUE, których celem jest zapewnienie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, mogą zatem stanowić właściwą podstawę prawną dla dyrektywy zmieniającej, tak jak kiedyś stanowiły podstawę prawną dla dyrektywy 96/71.

W drugiej kolejności rzecznik generalny zaznaczył, że dyrektywa zmieniająca ogranicza się do koordynacji stosowania konkurencyjnych przepisów prawa pracy państwa przyjmującego i państwa, z którego pracownicy są delegowani, i w żadnym razie nie określa wysokości należnej płacy, ponieważ należy to do kompetencji państw członkowskich. Niektóre elementy wynagrodzenia pracowników delegowanych nadal będą odmienne od elementów wynagrodzenia pracowników miejscowych, skutkiem czego nie przestaną istnieć rozbieżności między rzeczywistym wynagrodzeniem pobieranym przez dwa rodzaje pracowników. Z tego samego powodu rzecznik generalny stwierdził, że nie przestanie również całkowicie istnieć przewaga konkurencyjna przedsiębiorstw z mających niższe koszty pracy państw Unii, które delegują pracowników do państw członkowskich mających wyższe koszty pracy.

W trzeciej kolejności rzecznik generalny stanął na stanowisku, że przyjmując dyrektywę zmieniającą, **prawodawca Unii przestrzegał wymogów zasady proporcjonalności, nie wykraczając w sposób oczywisty poza szeroki zakres uznania przysługujący mu w obszarze regulacji transnarodowego delegowania pracowników.** W szczególności stwierdził on, że zastąpienie w tekście zmienionej dyrektywy pojęcia „minimalnych stawek płacy” pojęciem „wynagrodzenia” było uzasadnione praktycznymi trudnościami, jakie powodowało używanie tego pierwszego pojęcia. Niektóre przedsiębiorstwa, delegując swoich pracowników, mogłyby bowiem dążyć do płacenia im minimalnego wynagrodzenia, niezależnie od ich kategorii, funkcji, kwalifikacji zawodowych i stażu pracy, co prowadziłoby do różnicy w wynagrodzeniu w porównaniu z pracownikami miejscowymi znajdującymi się w podobnej sytuacji.

Rzecznik generalny ocenił zatem, że wprowadzone dyrektywą zmieniającą uregulowanie dotyczące pracowników delegowanych długoterminowo (na 12 lub 18 miesięcy) jest uzasadnione i pociąga za sobą ograniczenia proporcjonalne do swobody świadczenia usług, ponieważ dostosowuje się do sytuacji pracowników, których integracja na rynku pracy państwa przyjmującego jest silniejsza.

Wreszcie rzecznik generalny zauważył, że dyrektywa zmieniająca nie zawiera żadnej normy materialnej dotyczącej delegowania pracowników w sektorze transportu i że będzie miała zastosowanie do tego sektora dopiero wówczas, gdy zostanie przyjęty w przyszłości akt ustawodawczy w tym celu. W tym względzie rzecznik generalny odrzucił argument Węgier, zgodnie z którym dokonane w dyrektywie zmieniającej odesłanie do tego przyszłego aktu ustawodawczego stanowi samo w sobie naruszenie postanowienia traktatu FUE dotyczącego stosowania zasady swobodnego przepływu usług w sektorze transportu³.

Mając na uwadze powyższe rozważania rzecznik generalny zaproponował, by **Trybunał oddalił w całości wniesione przez Węgry i Polskę skargi o stwierdzenie nieważności.**

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

³ Art. 58 ust. 1 TFUE.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny tekst opinii ([C-620/18](#) i [C-626/18](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793